

بیانیه سازمان نظام پزشکی در خصوص حقوق پزشکان

این روزها که رقم مغلظه بر دفتر دانش کشیده می‌شود و سر حق بر ورق شعبده ملحق می‌گردد فضای سنگین پزشک ستیزی و جهه غالبی یافته که نه تنها هیچ عوایدی در پی ندارد بلکه مضرات آن به هیچ عقل سلیمی پوشیده نیست.

حال چه منافعی برای عده‌ای متصور است که بد می‌گویند و میل به ناحق می‌کنند؟

در طول تاریخ از سینوهه طبیب تا ابر مرد تاریخ پزشکی جهان شیخ‌الرئیس ابوعلی سینا و مردان و زنان بزرگی که همواره نفس به نفس مردم در کنار آلام آنان بوده‌اند و الیتام بخش دردهای روحانی و جسمانی، هیچ کس موقعیت بزرگ منصب طبابت را بر هیچ یک از تفاخرات دنیوی برتری نداده‌اند.

شاهد این مدعا انسان‌های سختکوش بی‌مدعایی هستند که سالیان عمر و جوانی خویش را در تحصیل می‌گذرانند و از همسر و فرزند و دیار دوری گزیده و آگاهانه به یاری هم نوعان خویش می‌پردازند.

مومن را بر مومن هفت حق است که واجب‌ترین آنها این است که آدمی تنها حق را بگوید.

ماه‌هاست که ارائه‌دهندگان خدمات درمانی حقوق حقه‌ی خویش را دریافت نکرده‌اند و با همه‌ی مرارت‌ها کوچکترین خدمت درمانی بر زمین نمانده است.

بسی سخت و ناگوار است که بجای سپاس از ایثارگری‌های این قشر که حتی پس از دوران دفاع مقدس مجدانه ادامه دارد، مردم را نسبت به آنان بی‌اعتماد کرده و بذر یأس و نومیدی در میان آنان پاشید. آیا جز این است که نخبگان و برجستگی که دل در گرو آبادی میهن خویش دارند با این رفتارها جلای وطن کنند و امنیت و منافع ملی کشوری در مخاطره قرار گیرد؟

این حد از هجمه از تریبون‌های رسمی چه پیامی جز این می‌تواند داشته باشد؟ بهتر نیست به جای آنکه درآمد مشروع گروهی از اجتماع که در قریب به اتفاق نظرسنجی‌ها جزو دو یا سه گروه اول مرجع جامعه بوده‌اند را زیر سؤال ببریم نگران افرادی باشیم که قادر به نوشتن اسم خود هم نیستند و با دلالی و واسطه‌گری، استفاده از رانت اقتصادی و با فرار مالیاتی به چپاول و غارت ثروت ملی بدون هیچ استحقاقی می‌پردازند؟

حال آنکه با استناد به تفاهم‌نامه‌های سنواتی با سازمان امور مالیاتی، منضبط‌ترین گروه پرداخت‌کننده مالیات در سال‌های اخیر گروه پزشکی هستند. با مرور اسامی سایر گروه‌های اجتماعی مرجعیت جامعه پزشکی به خوبی روشن می‌شود. با یک جستجوی ساده اینترنتی می‌توان دریافت که یک دانشجوی پزشکی (انترن) که هنوز فارغ‌التحصیل نشده است در کشوری مثل انگلستان بدون هر گونه پرداخت مالیات بیش از سه هزار پوند و یک دانشجوی سال آخر تخصص حدود هفتاد هزار پوند حقوق می‌گیرد.

در مطالعه‌ای متوسط درآمد یک پزشک عمومی در سال ۲۰۰۸ که توسط OECD (Organization for Economic Corporation and Development) انجام شد نشان می‌دهد متوسط درآمد یک پزشک عمومی در سال حدود ۱۲۱۰۰۰ دلار و ماهیانه حدود سی میلیون تومان است.

در آمریکا متوسط درآمد یک پزشک متخصص رقمی معادل یک میلیارد تومان در سال است. این در حالی است که بنا بر اعلام وزارت بهداشت متوسط کل درآمد بیش از ۲۳ هزار متخصص و فوق‌تخصص شاغل در بخش دولتی حدود هفده میلیون تومان است و درآمد هفت برابری گفته شده توسط کسانی که خودشان واقف به این موضوعات هستند شگفت‌آور است. جای بسی تأسف است که برخی با استفاده از تریبون‌های مقدس مجلس و رسانه‌ی ملی سخنانی می‌گویند که جز ایجاد تقابل و احساس فاصله طبقاتی و از بین بردن اعتماد مردم به پزشکان که اکثریت آنان متصف به تلاش و خدمت عالمانه و جاهدانه هستند نتیجه دیگری ندارد.

به نظر می‌رسد قدرشناسی از همه‌ی گروه‌های اجتماعی موجبات افزایش انگیزه و بهبود کارایی و کیفیت ارائه‌دهندگان خدمت را فراهم می‌آورد و هر گونه اختلاف افکنی و نارضایتی در خدمتگزاران عرصه سلامت مطرود و محکوم است.

غیب درویش و توانگر به کم و بیش بد است

کار بد مصلحت آن است که مطلق نکنیم

سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران